

[Holger K. Nielsen]

værge var nødt til at gøre et eller andet, da det blev for groft med alle de mange overbelånings-sager. I den sammenhæng fremkom den tidligere boligminister med forslaget om intern revision af realkreditinstitutterne.

Vi er positive over for den del af lovforslaget, der har at gøre med, at det skal være lettere at skifte realkreditinstitut.

Vedrørende den interne revision kan vi godt være betænkelige ved, om det er tilstrækkeligt i forhold til de mange overbelåningssager. Et af problemerne har jo netop været, at realkreditinstitutterne har haft en helt lemfældig praksis vedrørende værdiansættelser, og at man derfor har kunnet gå ud i de mange overbelåningssager, og vi kan godt være tvivlende over for, om det her er tilstrækkeligt for at få den praksis strammet op.

I sommerens løb var boligministeren også ude med, at der burde være en edb-samkøring i forhold til BBR-registrene. Jeg vil godt spørge boligministeren, om den form for kontrol er fuldstændig ude af ministeriets overvejelser, eller om de tanker om edb-samkøring stadig væk eksisterer i Boligministeriet. Eller er der med det her tale om, at Boligministeriet ligesom vil fraskrive sig ansvaret for at have noget at gøre med kontrol med kreditinstitutterne, og at Finansstilsynet skal fraskrive sig retten? Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi fortsat har en ganske stram kontrol med realkreditinstitutternes udlånspraksis.

Jeg mangler et par ting i lovforslaget i forbindelse med, at jeg egentlig også synes, at regeringen, siden vi nu har haft alle disse sager, kunne gøre sig nogle overvejelser om, hvordan demokratiet kunne forbedres i kreditinstitutterne. Som bekendt er der jo i øjeblikket styrelsesrådsvalg til Nykredit, og de, der har været involveret i dette styrelsesrådsvalg, må godt nok korse sig over den måde, demokratiet fungerer på i Nykredit. Fungerede demokratiet sådan i Østeuropa, så ville det sandelig nærmest være en forværring i forhold til den praksis, der faktisk har været.

Det har været næsten umuligt at få demokratiet til at fungere, og det kan i hvert fald i venligste fald kaldes østeuropæiske tilstande, hvor det er næsten umuligt at opstille alternative kandidater, og det er næsten umuligt at få folk til at stemme, hvor man selv skal rekvirere stemmesedler for at komme til at stemme til sty-

relsesrådsvalg i Nykredit, og hvor det er umuligt at få lov til at få en ordentlig diskussion mellem de forskellige kandidater, der er stillet op.

Det, vi forstår ved demokrati, det er da, at alle lånerne kan få mulighed for at deltage i den demokratiske proces. Jeg må tilstå, at det ikke er sådan, Nykredit opfatter ordet demokrati i den praksis, man har udmøntet i valget til styrelsesrådet i Nykredit.

I forlængelse heraf vil jeg sige, at det er jo sådan, at der med den nye realkreditlov, som vi var modstandere af, er mulighed for, at kreditforeningerne kan omdannes til aktieselskaber. Hvis de bliver det, så vil der være tale om en ganske omfattende ændring af kreditforeningernes hele status. Ville det ikke være rimeligt, om lånerne blev spurgt til råds, før de blev omdannet til aktieselskaber? Det er faktisk en tanke, der har været fremme fra flere forskellige sider. Christen Sørensen, professor ved Odense Universitet, har været ude med det. Vi er nogle stykker, der har arbejdet i en bevægelse for demokratisering af kreditforeningerne, der har været ude med den samme tanke, og jeg vil godt høre, om regeringen er helt afvisende over for at få indføjet en bestemmelse i realkreditloven, hvorefter der skal være en urafstemning, hvor de almindelige lånerne kan blive spurgt til råds, før de bliver omdannet til aktieselskaber.

Det har for os at se også noget at gøre med demokrati. Jeg er fuldstændig enig i hr. Mejdahls betragtninger om, at kreditforeningerne er noget unikt i Danmark. Det er et unikt system, der er opbygget, og noget af det unikke byggede på, at kreditforeningerne var demokratiske organer i modsætning til andre aktører på det finansielle marked.

For os at se er det vigtigt at kunne holde fast i det, og derfor vil vi godt understrege vigtigheden i, at demokratiet bliver udviklet, videreudviklet, herunder også at der bliver en mulighed for, at de almindelige lånerne bliver spurgt til råds, hvis der bliver tale om at omdanne dem til aktieselskaber.

Kirsten Jacobsen (FP):

Lovforslaget fra boligministeren skulle med den tekst, det har, naturligvis ikke give anledning til så mange bemærkninger. Når det gør det alligevel, er det jo, fordi der er en årsag til, at vi har fået det.